

č. 3, 03/2023

Ámosův list

Školní časopis ZŠ a MŠ Želešice

NA CO SE MŮŽETE TĚŠIT

- ▶ Den otevřených dveří
- ▶ Počítačový kurz
- ▶ LVK
- ▶ Tandemová výuka
- ▶ Soutěže
- ▶ Kukátko do první a druhé třídy
- ▶ Střípky ze ŠD
- ▶ Hádej, hádej, hadači
- ▶ Zábavníček

Den otevřených dveří

V úterý 7. března se do školy začaly hrnout davy lidí. Kdyby bylo ráno, nikoho to nepřekvapí. Bylo ale odpoledne, něco málo po čtvrté hodině. Ve škole probíhal Den otevřených dveří. Téměř v každé třídě školy bylo pro veřejnost nachystané zajímavé stanoviště, které zájemcům představilo alespoň malinko z toho, co a jakým způsobem se dnes na základní škole učí. Návštěvníci mohli na-

ÁMOS PŘEDSTAVUJE ŠKOLU

hlédnout do mikroskopů a pozorovat rostlinná pletiva, vyzkoušet různé fyzikální pokusy a práci s interaktivní tabulí, procvičit si matematiku a

češtinu prostřednictvím počítačových programů a aplikací, komunikovat v cizím jazyce v jazykové učebně, seznámit se se způsobem rozvíjení myšlení prostřednictvím deskových a logických her,

robotikou a 3D tiskem, novou informatikou pro první stupeň v podobě šifer a algoritmů, hudební výchovou prostřednictvím boomweckerů atd. Kdo si chtěl protáhnout tělo, zavítal do tělocvičny na překážkovou dráhu. Je jasné, že po takovém maratonu vyhládne, proto jsme měli připravené i občerstvení. Na jednotlivých stanovištích pomáhali učitelům naši žáci, kteří dostali jako odměnu svačinku. Za ni moc děkujeme panu Valáškoví, jenž naše školní akce podporuje pravidelně.

Když jsme večer po odchodu posledních návštěvníků usedli ve sborovně, nezbývalo než konstatovat, že se Den otevřených dveří vydařil. Za to patří veliké poděkování všem kolegům, kteří si pečlivě připravili svá stanoviště a ukázali naši školu v tom nejlepším světle.

Jana Cacková

Počítačový kurz pro seniory aneb stále je co se učit

ÁMOSŮV KURZ

Pokud byste během února a března šli v odpoledních hodinách kolem počítačové učebny, naskytl by se vám zajímavý pohled. U počítačů neseděli běžní žáci, ale někteří z vás by poznali své babičky nebo dědečky. Na konci zimy jsme se rozhodli uspořádat počítačový kurz pro seniory z naší obce. Byli jsme velmi potěšeni, když se nám koncem ledna začaly scházet přihlášky, a tak jsme mohli 2. 2. přivítat v učebně informatiky 10 želešických seniorů. A co se během těch 12 vyučovacích hodin naučili? Začali jsme složením počítače, jak počítač zapnout a vypnout, co je to klik a dvojklik. Seznámili se s vyhledáváním informací na internetu, jak si založit a používat e-mailovou schránku. Zabrousili jsme také k nebezpečím sociálních sítí a nákupům přes internet. Možná vám přijdou tyto věci běžné a jasné. Každý přece v dnešní době umí zapnout a používat počítač. Když se ale zeptáte vašich prarodičů, jak trávili v dětství volný čas nebo s jakými pomůckami pracovali ve škole,

Naše škola navštívila 14. února 2023 Klub Leitnerova v Brně. Divadelní hra Krysař v podání nadaných dětí různých věkových kategorií nás sedmáky i osmáky bohužel moc nenadchla. Podle nás to místo hry Krysař byla taková parodie na omezení při covidu-19. Děj hry byl poněkud nejasný, divák nemusel úplně pochopit, co se na jevišti děje. Mrzelo nás také, že postavy nemají žádné kostýmy, až na Krysaře, který měl zelený obleček.

Ale přece jenom se tam nějaká ta pozitivita našla. Na rohu pod jevištěm bylo loutkové divadýlko a v něm loutky, které mluvily. Jejich promluvy sdělovaly pocity postav z jeviště, což bylo zajímavé. Nápad s loutkami nás velmi zaujal. Celé představení bylo krásně osvětleno reflektory. Na scénáři této hry se hodně podílely účinkující děti. Ve hře se totiž objevil i náznak slangu dnešních pubertáků, což se nám, divákům, vcelku líbilo. Vtipných okamžiků bylo bohužel málo, náznak humoru by téma vhodně doplnil.

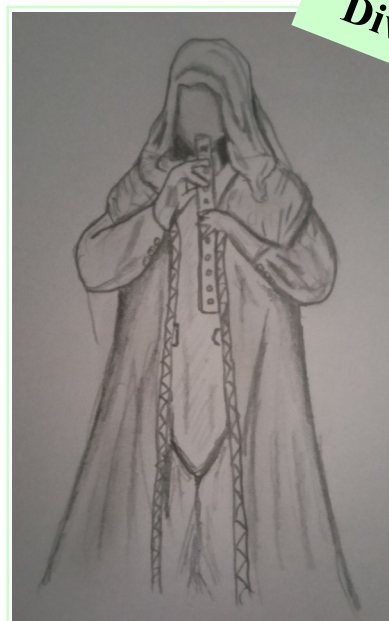

o žádném počítači nebo tabletu vám vyprávět nebudou. V jejich době žádné chytré telefony a notebooky nebyly. Jsme velmi rádi, že účastníci našeho kurzu sebrali odvahu a šli do toho. Učení se nekončí tím, že opustíte základní, střední nebo vysokou školu. Během celého života by se člověk měl stále učit. Moc jim za jejich účast děkujeme, práce s nimi byla radost. A pro vás, žáky naší školy, mám jeden velký úkol. Až bude venku pršet a nebudete chtít jít ven, pozvěte babičku nebo dědu k sobě do pokoje a ukažte jim, co to ten počítač je a jaké možnosti nabízí. Určitě budou rádi a třeba se s nimi potkáme někdy v budoucnu u dalšího kurzu.

Michal Špirit

Přestože představení nebylo úplně dokonalé, oceňujeme snahu všech účinkujících dětí.

Divadlo

text: Kamila Fialková, VII. třída

kresba: Tereza Hanáková, VII. třída

LVK 2023

ÁMOS LYŽUJE

Lyžařský a snowboardový kurz byl letos skvělý. Škoda, že se nemohl minulé dva roky konat. O to větší jsme měli letos štěstí se sněhem. Začalo sněžit už v sobotu, sněžilo, když jsme v neděli přijeli, sněžilo i v pondělí a ještě v noci na úterý. Takže jsme si užili čerstvý sníh a od úterka i slunečno a modré nebe.

Lyžovačka se líbila všem, i nám snowboardářům, kteří se v prvních dnech dost otloukáme. Všichni jsme se něco naučili a hlavně jsme celé dny trávili na čerstvém vzduchu a mezi kamarády. Ve čtvrtek dopoledne jsme uzavřeli výcvik závodem – slalomem. Vítězem lyžařského družstva A se stal Petr Dokoupil, v družstvu B obsadil první místo Jáchym Hofman a mezi snowboardáky se vyšvihl nejvýš Denis Mlčák.

Na závěr lyžáku jsme se ptali účastníků, jaká jsou jejich **NEJ** této akce. A toto jsou jejich odpovědi:

- VÝLET KE KAMZIČCE

- BORŮVKOVÉ KNEDLÍKY K VEČEŘI
- POČASÍ
- KARAOKE NA CHODBĚ V CHATĚ
- KOULOVÁNÍ A LOPATOVÁNÍ
- JÁCHYMOVA ZLOMENÁ HŮLKA
- KLUČÍČÍ VÝŠLAP KE KAMZÍKOVÍ
- TIMUROVA ZLOMENÁ LOPATA
- LYŽOVÁNÍ
- VEČERNÍ PROGRAMY
- DOBŘÍ UČITELÉ
- HLEDÁNÍ VYSÍLAČKY PO PÁDU KOUKIHO
- VŠICHNI ÚČASTNÍCI
- SPOLEČNĚ STRÁVENÝ ČAS
- REPRODUKTOR
- SNÍH
- NEMUSÍME SE UČIT
- UBYTOVÁNÍ A BODOVÁNÍ POKOJŮ
- FREE RIDE

Terezie Holčapková a všichni účastníci LVK

Indiánské tandemy

V únoru a březnu nás v I. oddělení ŠD naposledy navštívila Jitřní záře v doprovodu šamanky, Ing. Zorky Rýparové. Zimní spáče se nám podařilo uspat indiánskou ukolébavkou, ale nám začalo kručet v bříšku. Kde seženeme uprostřed zimy něco k jídlu? Určitě nám poradí zvířátka, co v zimě nespí. Vydáváme se po jejich stopě. Na konci cesty nám každé z ukrytých

zvířátek prozradilo, jakou potravu má nejraději. Malí indiáni dostali do ruky mapu a jejich úkolem bylo v číselné řadě zjistit, kolik žaludů, oříšků, šišek a jiných přírodnin mohou zvířátka sníst, aby je nebolelo bříško. Stopování nás moc bavilo a chtěli jsme se doma pochlubit skutečnou stopou. Jitřní záře nás naučila, jak odlévat stopy pomocí sádry. Než zvířecí stopy ztvrdly, vyřádili

jsme se na „stoposkokové dráze“, kterou po sobě zanechala skotačivá liška.

Na posledním setkání jsme si s Jitřní září našli novou společnou kamarádku – veverku. Pomohli

jsme jí nasbírat houby, oříšky a žaludy podle jejího receptu. Jen jsme si museli dávat pozor na hladové lišky. Zkoušeli jsme veverku napodobit v délce jejího skoku – 4 m. I když jsme se snažili ze všech sil, překonat se nám ji nepodařilo. Aby nám veverka zvedla náladu, vzala nás na svou „veverčí dráhu“ plnou překážek. Čas utíká jako voda a nastal čas loučení. S veverkou, Jitřní září i se šamankou Zorkou. Od Jitřní záře jsme dostali

na památku černobílý obrázek jejího tatínka. Díky Zorčiny barevným pískům si odnášíme domů krásný portrét náčelníka kmene Odžibvejů.

Spolupráce školní družiny s Rezekvítkem v podobě tandemové výuky sice končí, ale věřím, že najdeme způsob, jak s naší oblíbenou Zorkou Rýparovou ve společných aktivitách dál pokračovat.

Iveta Schimmerová a děti z I. oddělení ŠD

Matematický klokan

Naši žáci od 2. do 9. třídy se letos opět zapojili do matematické soutěže **Matematický klokan**.

Soutěž probíhá ve 4 kategoriích:

CVRČEK (žáci 2. a 3. třídy)

KLOKÁNEK (žáci 4. a 5. třídy)

BENJAMÍN (žáci 6. a 7. třídy)

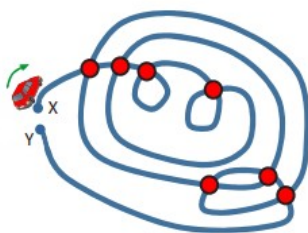
KADET (žáci 8. a 9. třídy)

Chcete si vyzkoušet některé úlohy? Tady jsou:

CVRČEK

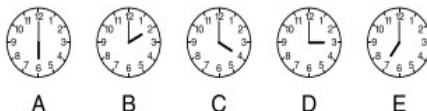
Vašek jel po vyznačené trase z místa X do místa Y. Před každou křižovatkou zastavil a poté pokračoval rovně. Kolikrát Vašek celkem na křižovatkách zastavil?

(A) 11 (B) 12 (C) 13 (D) 14 (E) 15

KLOKÁNEK

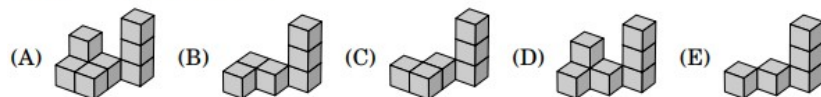
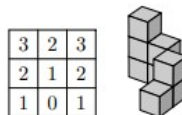
Na obrázku vidíš nástěnné hodiny. Jedny z nich se o hodinu předbíhají, jiné se o hodinu zpožďují, dvoje hodiny nejdou vůbec. Pouze jedny ukazují správný čas. Které to jsou?

(A) A (B) B (C) C (D) D (E) E

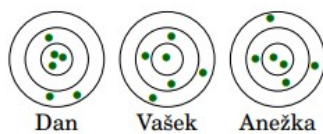
BENJAMÍN

Iva zkombinovala jednu z pěti níže nabízených staveb z krychlí (A)–(E) se stavbou z krychlí na obrázku vpravo. Poté vytvořila tabulku s čísly, která zaznamenává počet krychlíček v každém sloupci nově vzniklé stavby při pohledu shora. Kterou z nabízených staveb Iva zvolila?

KADET

Dan, Vašek a Anežka soutěžili ve střelbě na terč. Každý měl 6 ran. Zásahy do stejné oblasti v terči znamenají stejný bodový zisk. Dan získal 46 bodů a Vašek 34 bodů (viz obrázek). Kolik bodů získala Anežka?

(A) 37 (B) 38 (C) 39 (D) 40 (E) 41

A zde jsou naši nejlepší řešitelé:

2. třída

Viktor Fic

Jiří Hlinka

Eduard Čupera

3. třída

Vojtech Sopko

Anežka Horká

Tereza Pokorná

4. třída

Chanelle Matos de Silva

Anna Pudelková

Vít Hlinka

5. třída

Anna Balátová

Matyáš Korger

Adéla Ficová

6. třída

Pavel Burda

Adriana Píknová

Nela Sedláčková

7. třída

Helena Dostálová

Jiří Šejnoha

Tereza Lovecká

8. třída

Alexandr Oswald

Jindřiška Rýparová

Petr Vaverka

9. třída

Dominik Mlčák

Dominik Hřebec

Lucie Freibergová

*Dagmar Fránková,
školní koordinátor soutěže*

Správně odpovědi D

Příběh z rodinného alba

Už se stalo tradicí, že se naše škola zapojuje do literární a výtvarné soutěže MAS Bobrava. V podstatě pokaždé také získáváme ocenění za nejlepší práce. Stalo se tak i letos. Svým příběhem, který není smyšlený, zaujala porotu Kamila Fialková ze sedmé třídy.

Příběh, který vám povím, je mi velmi blízký. Sama jsem si ho prožila a chtěla bych se s vámi o něj podělit. Není za co se stydět. Obzvláště v této době. Všem, kteří se v tomto stavu ocitli, bych tímto chtěla říct, že vím, jak vám je. Není lehké s tím bojovat, ale dá se to překonat. Věřte mi. Můj nepřítel se jmenoval úzkost.

Po plně nabitých, skvěle užitých prázdninách jsem měla bez problému usednout do lavic s učivem pro sedmou třídu. Jenže ono to tak bez problémů nebylo. Začalo to nenápadně. Začaly mi vadit odpolední hodiny, nebylo mi příjemné být tak dlouho ve škole. Otázkou bylo proč? Sama ten pocit ani nedokážu popsat, bylo to něco jako obava z věcí, které se můžou stát. Takhle to šlo asi měsíc, až to nakonec vyústilo do situace, že jsem do školy jeden den nedorazila vůbec. Tehdy ráno jsem vyrazila bez doprovodu kamarádky a najednou se jako lusknutím prstu vše změnilo. Stojím sama před školou a nevím, co mám dělat. Dýchá se mi hůř a hůř. Panikařím. Brečím. Volám mamce, která už je tou dobou dávno v práci, takže mi to nezvedá. To mi na klidu nepřidá. Nakonec mi to po dlouhém zkoušení vezme tat'ka a říká: „Běž domů. Všechno se to vyřeší.“ Po zbytek dne jsem celá nesvá, lámu si s tím hlavu.

O víkendu (po náročném týdnu) máme rodinnou oslavu, kterou jsem vlastně přečkala sama v pokoji. Vadil mi křik a velká spousta lidí. To znamená, že školní třída pro mě znamenala klec plnou vriskajících opic. Nemohla jsem to po-

chopit. Mám školu ráda a najednou mi v ní není dobře. Co se to stalo?

Následující týden se mé nepříjemné stavy opakovaly, a to už nám všem bylo divné. Moje chování se úplně změnilo. Ze samostatné, aktivní, velice zvědavé dívky se najednou stala mlčící, uplakaná, věčně v pokoji na posteli schoulená osůbka.

Po podzimních prázdninách jsem už do školy vůbec nevkročila. A bitva začala.

Byla jsem celá nešťastná, nevěděla jsem, co se to se mnou děje a proč zrovna mně. Byla jsem zavřená doma a skoro nikam jsem nechodila. A pokud ano, tak jedině s mými rodiči. Ze samostatné holky jsem se najednou stala ocáskem, který se od svých rodičů nehnul ani na krok. Když jsem měla být někde sama, i když jen na chvíli, nešlo to. Bála jsem se něčeho a všeho a ostatní to nemohli pochopit. Úzkost se vždy projevila svíravým pocitem vycházejícím z břicha. Vypadalo to, že na svém hrudníku nesu veškerou tíhu světa, která vygradovala velkou bolestí hlavy. Na vše jsem si připadala sama, přestože to tak nebylo.

Dlouho jsem nechodila do školy a byla jsem z toho hodně špatná, ale měla jsem obrovskou podporu ať už v celé své rodině, tak ve svých kamarádech i učitelích. Během několika měsíců, kdy jsem byla doma, jsem se učila sama nebo s pomocí maminky a chodila na terapie, které mi moc pomohly. Nestydím se za to, je to normální. Pomohlo mi, že jsem o svém stavu mluvila, nedusila to v sobě.

pokračování na straně 8

Příběh z rodinného alba

pokračování ze strany 7

Po určité době, kdy jsem na sobě zapracovala, jsem se snažila vrátit (takzvaně) do normálu. Pomaloučku jsem začala chodit zpátky do školy, i když jen na pár hodin. Ze začátku to byly jenom dvě hodiny denně. Sama jsem si nastavila cíl, že každý týden budu o hodinku přidávat, a tak se taky stalo. Po vánočních prázdninách jsem zkusila tři hodiny a postupně navyšovala. Teď chodím pět a mám v plánu ještě pokročit.

Mé vyprávění nás zavedlo až do současné doby, k zatím poslední stránce příběhu. Za sebe musím říct, že se cítím skvěle, plná sil a odhodlaná se zlepšovat. Boj ještě není u konce, ale jsem na dobré cestě všechno překonat. Chtěla bych poděkovat všem, kteří mi v nelehkém období pomáhali a pořád pomáhají. Na závěr budu končit slovy, kterými jsem začínala. Všem, kteří

prožívají to, co já, bych chtěla vzkázat, že i když je to těžké, nevzdávejte se, věřte si, nechte si pomoci. I když vám bude připadat, že vám ostatní nerozumí, neznamená to, že vám nechtějí pomoci. Hlavní je neztrácet naději. Pořád dokola si opakujte: Jak nečekaně to přišlo, tak nečekaně to i odejde!

ÁMOS SPISOVATELEM

Jaro v ŠD

děti z I. oddělení ŠD

Jaro v 1. A

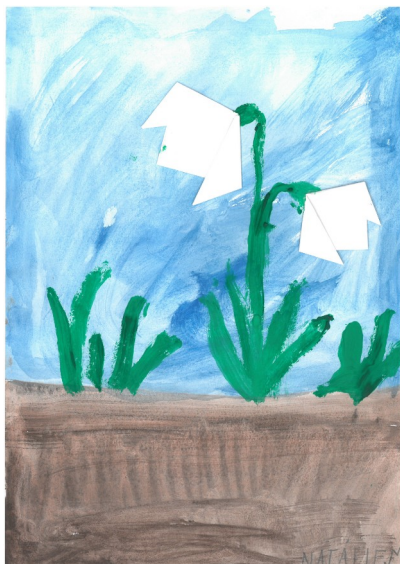
Táta včera ma venku
našel prvni sněženku,
vedle pesklič,
zima, už je pryč!

Zapsali:

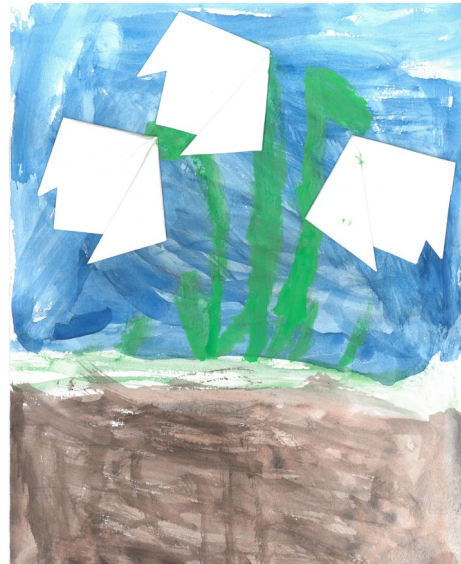
Jan Dočkal, Tereza Dohnalová, Sebastian Starý, Ondřej Konečný

Ondřej Konečný, 1. A

Natálie Mrázová, 1. A

Teodor Vašek, 1. A

Čepice

Hana Frišová a žáci 1. A

Papoušek na větvi aneb Prvňáci na Lipce

V úterý 7. února jsme společně s 1.A vyrazili na LIPKU – JEZÍRKO. Zúčastnili jsme se nového programu – PAPOUŠEK NA VĚTVI. Program začal pohádkou o papouškovi, který na začátku zimy uletěl z klece a ztratil se na kraji lesa. Postupně se seznamuje s různými druhy ptáků, kteří mu představují svoje způsoby získávání potravy a přizpůsobení se zimnímu období. Žáci se seznámili s několika typy zobáků. Dále rozdělili potraviny na vhodné a nevhodné pro přikrmování. Ve skupinkách si vyrobili lojové krmítko, které jsme si odnesli s sebou a pověsili u nás před školou. Venku si zahráli hru na kočku a ptáky létající na krmítko. Podle hlasu se naučili rozeznat několik druhů ptáků. Dětem se tam moc líbilo.

Na závěr mám pro vás malý kvíz:

1. Co nepatří do krmítka?
 - a Pečivo
 - b Mák
 - c Pšenice
2. Který pták loví ryby ve vodě?
 - a Datel
 - b Ledňáček
 - c Sýkorka
3. Který pták neodlétá do teplých krajin?
 - a Jiříčka
 - b Čáp
 - c Vrabec

Lucie Plisková

Práce
žáků 1. B
v ŠD

Jak se peče chléb

Tato výchovně vzdělávací akce byla pro druháky dobrodružstvím již od samého začátku. Poprvé jsme se totiž jako třída vydali do Brna po vlastní ose, respektive prostřednictvím MHD. Ráno jsme měli sraz u školy již v 7:00 hod. a poté jsme se vydali společně na zastávku u Sulzrů, odkud jsme se linkou autobusu č. 510 vydali na smyčku. Tam jsme přesedli na tramvaj č. 2 a na ulici Václavské jsme přesedli na tramvaj č. 1, která nás již zavezla do Pisárek, a odtud jsme se vydali pěšky do kopce na Lipku. Vše jsme zvládli až kupodivu hladce (a to 2 naši spolužáci jeli tramvají poprvé v životě!), a tak jsme v 8:15 mohli začít s programem.

Průvodkyněmi našeho programu byly dvě mladé lektorky, které si nejprve s druháky nastavily pravidla pro komunikaci a chování po celou dobu akce. Poté již na děti čekala pohádka, která je uvedla do tématu. Z ní si společně vyvodili, že v podstatě vše, co jíme, souvisí s tím, že si musíme vypěstovat na poli suroviny, které buď zpracujeme, nebo nám poslouží jako potrava pro hospodářská zvířata. A pak již byli naši druháci

hravou formou rozdělili do dvou skupin, ve kterých prošli celým programem. Zatímco se jedna skupinka seznamovala s procesem toho, co se děje se semínkem obilí od toho, co ho zasadíme, přes výrobu mouky až po upečení chleba, tak druhá skupinka se seznamovala s pracovním postupem samotného pečení chleba, ale opět od zrníčka obilí. Takže zatímco první

skupinka si zkusila vlastními silami a s pomocí cepu tlouct obilí a poté oddělovat zrna od plev, tak druhá skupinka mlela obilí na mouku a poté již do ní přidávala všechny potřebné ingredience.

Děti se dozvěděly, co jsou to kvasnice a k čemu v procesu pečení slouží. Uhněťly si z těsta, které společnými silami připravily, různé tvary preclíků a dozdobily je mákem či semínky. Pak už to po celé vilce Lipky vonělo a vonělo, to když se plechy s výtvary dětí daly do rozpálené trouby. A samozřejmě zhruba v polovině dopoledne přišel čas na výměnu obou skupinek, aby si děti vyzkoušely to, co dělaly před tím jejich spolužáci. Závěrem druháci zhlédli video a mimo jiné se například dověděli, že z jednoho zrnka pšenice po zasetí vypěstujeme až 150 dalších zrnků. Na úplném konci programu děti formou pantomimy zhodnotily, jak moc je celý den bavil a co nového se naučily. Do batůžku dostal každý svůj upečený kousek pečiva, aby se mohl doma pochlubit.

Program byl velmi akční, vše na sebe hladce navazovalo a děti byly vtaženy do celého naučného procesu nenásilnou formou. Radost z parádně prožitého dne z druháků vyzařovala při cestě MHD zpět do školy i další den, kdy jsme si ještě o programu vyprávěli.

Pavčina Jouklová

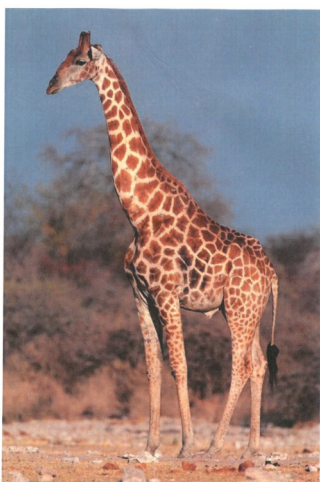

Únor - měsíc zvířat, teda alespoň u druháků...

Druháci se zkusili prokousávat encyklopediemi, jako se myška prokouše všelijakými dobrotami, které najde v přeplněné spíži, a ve skupinkách vytvořit popis některých zvířat, které jim určila paní učitelka. A jak se jim to povedlo?

Pavčina Jouklová

ÁMOS MEZI ZVÍŘÁTKY

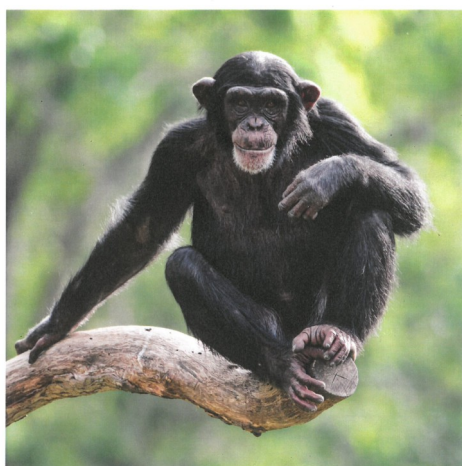

Žirafa

Žije v Africe. Živí se listím. Je vysoká 5 m. Nevadí jí pichlavé výhonky. Má dlouhý krk, je šlutá s hnědými skvrnami. Zajímavé je, že pije s mohama široce od sebe roztaženými.

Slon africký. Žije v Africe. Je velký asi 7,5 m. Má šedou barvu, má chobot a kly, velké uši. Nemá srst. Živí se travou listím. Uši používá k ochlazení. Chobot používá na pyši a na jídlo.

Šimpanz. Žije v Africe. Barvu má černou. Velký je 3 m. Tělo svou skladbou má horní a dolní končetiny hlavy a trup. Živí se listy. Vynímá se a má čarčku.

Liška obecná. Žije v lese. Tělo se skládá z hlavy, trupu a křídla 4 končetin. Barva rezavá. Živí se hlodavci. Zajímavosti: umí se plížit. Je vysoká 30 cm. Je to šelma psovitá. Má velký huňatý ocas. Narodí se jí 4-5 mláďat.

Srdíčkový den

Na svatého Valentýna jsme vyhlásili v I. oddělení Srdíčkový den. Kdo chtěl, oblékl si červené tričko nebo kalhoty, růžovou sukni nebo ponožky. Na úvod jsme si pověděli o svatém Valentýnovi a vyrobili jsme si valentýnku. První hra nebyla vůbec snadná. Paní vychovatelka nám rozdala srdíčka a naším úkolem bylo vybrat si kamaráda, darovat mu naše srdíčko a říct, proč ho máme rádi. Papírová srdíčka posloužila i v další hře. K matematickým příkladům z velkých srdíček jsme přiřazovali správný počet našich mini srdíček. Následovalo modelování srdíček z dlaní, prstů, těla. Bavilo nás vymýšlet různé variace. Při srdíčkové pátračce jsme protáhli své tělo a bystřili zrak. Paní vychovatelka nám ve třídě ukryla

Masopustní období v družině vrcholí každoročně karnevalem. 24. února jste v tělocvičně mohli potkat tradiční i méně tradiční masky. Nechyběly princezny, víly, fotbalisté, klauni, berušky. Největší dojem ale udělala medúza, pravěká žena, volské oko nebo rozkvetlá kytky. Po představení masek nás čekaly skoro dvě hodiny plné her, tance a soutěží. Na stanovištích jsme změřili síly v hodu na šaška, v přemisťování klauních nosů nohama, ve skládání puzzle či v ubongu. Zatančili jsme si makarenu, ptačí tanec, hoky koky. Mezi oblíbenou zábavu na karnevale patří tanec s míčkem mezi čely dvou tanečnicků a nebo „puntíkováná“. Na závěr byly vyhlášeny nejoriginálnější masky. Z 1.

spoustu barevných srdíček s různou bodovou hodnotou. Nasbíraná srdíčka jsme následně využili při hodu na srdíčkový terč. Nechyběla ani zábavná stolní hra „Srdíčková cesta“. Vrcholem odpoledne bylo hledání ztracených Amorkových šípů. Bez

nich by ze světa zmizla všechna láska. Každý tým vedla zkušená čtvrtáčka. Za splněné úkoly jsme získávali indicie, které nám odhalili „zloděje“.

Všechny šipy se nám podařilo vrátit majiteli. Kromě medaile na nás čekala i drobná sladká odměna a samozřejmě korálek do naší celoroční hry.

B vyhrála Eliška Pudelková jako klaun, mezi druháky obhájila první místo z loňského roku Jolanka Magdalíková, tentokrát jako květina. Aničku Pudelkovou vynesla její medúza na první místo mezi čtvrtáčkami.

Děkujeme děvčatům z páté třídy, Aničce, Elence, Beatce, Elišce a Zuzce, za pomoc na stanovištích a fotodokumentaci aktivit. Poděkování patří rodičům za drobnosti do tomboly a všem zaměstnancům školy, kteří nám pomohli s hodnocením masek. Těšíme se za rok na další společný rej masek!

Zvířecí hádanky druháků

Umíte poznávat zvířata třeba jen podle toho, co vám o nich někdo řekne? My ve druhé třídě jsme se učili popis zvířat, a právě zvířecí hádanky jsou tím nejlepším, jak se to dobře naučit. Schválně, dokážete správně přiřadit hádanku a obrázek? Zkuste to!

Pavčina Jouklová

ÁMOSOVY HÁDANKY

①

Nohy nemám,
směji rysem.

Žiju v řemí,
krtek rysem.

Kde mám hlavu,
nepoznáte.

A tak kdo jsem,
už to máte?

②

Je to zelené, má čtyři nohy a malý
ocásek. Na zádech má krunčír. Může
plavat v moři i chodit po souši.
Zvláde vajíčka.

⑧

Je to rodí velkých koček,
nosí rá šlutý šupan s pušky a s oskvařících očí mu
světlé blešky ve barvě duhy.

Tygr žije v Asii. Velký je 80 až 110 cm.
Barvu má oranžovou. Vidí barvy
a ve noci 5x lépe než člověk.

ZVÍŘECÍ HÁDANKA ④

MŮŽE BÝT DOMÁCÍ NEBO DIVOKÉ
A ČASTO BÝVÁ ŠPINAVÉ. ŽIJE
NA STATKU NEBO V LESE, KDYŽ
JE DOMÁCÍ, NEBOJTE SE.

⑤

Je chroškový druh. Žije
v Číně. Spojá dá 10-20
kilo vyhonku. Jeden
jde až 40krát na
solici. Má o jeden
palec více. Kdo to
je? Má černobílý kožíšek.

⑦

Uhodně zvířátko?

Je to milé a společenské zvíře. Rádo se nechá
hladit a kafe je maslivé. Jeho velikost je okolo 25 cm.
Má válcovité tělo s velkou hlavou a krásným
kukem, zaoblený zadek bez ocásku. Tělo pokrývá
hebký kožíšek. Nejvhodnějším bydlením je klec nebo
králíkárna. Moc mu chutná tráva, seno a zelenina.

⑥

Bodlinatá kulička,
ráda mlsá jablíčka.

Kdo to je?

Žije v lese, je velký asi
jako moje vačičková
krabička. Barvu jeho
těla je hnědo bílá, na
zádech má bodliny.

③

Živě žije s člověkem.

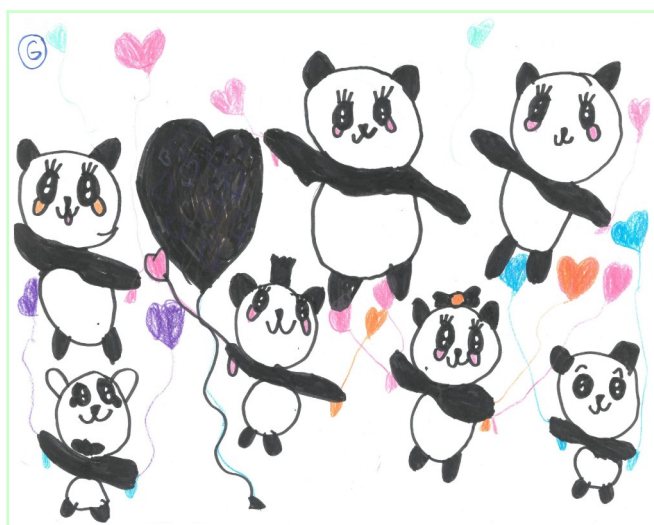
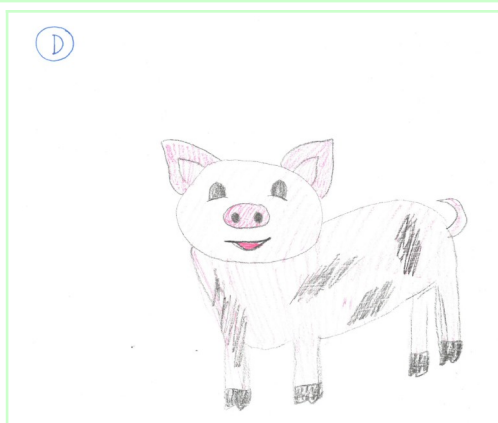
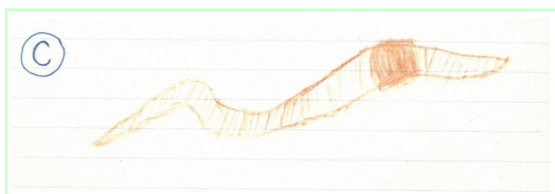
Jeho velikost je velmi malá. Barvu má
mírnou, někdy celou černou, někdy žlutou,
někdy šedou. Lajmavé na něm je, šel
s velkým klidem dokáže čekat na svou
kavičku. Jádru je to sakoví lovec,
kter dokáže být největším kamarádem člověka.

pokračování
na straně 15

Zvířecí hádanky druháků

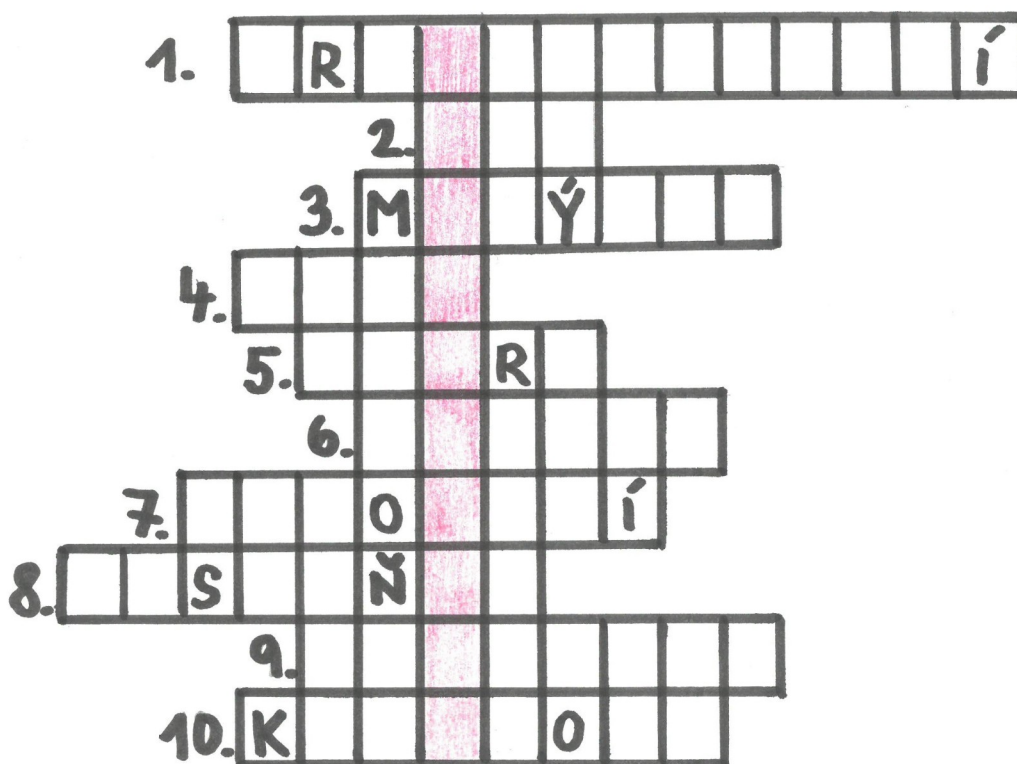
(pokračování ze strany 14)

Dominika Milotínská, Štěpán Valášek, Jolana Magdalíková, Sofie Hamplová, Julie Hájková, Tadeáš Soukup, Kristýna Palarczyková (II. třída)

Sportovní křížovka

1. ZIMNÍ SPORT, VE KTERÉM SE DĚLAJÍ PIRUETY.
2. GUMOVÝ KOTOUČ POUŽÍVANÝ V LEDNÍM HOKEJI.
3. PLAVECKÝ STYL.
4. SLAVNÝ, ČESKÝ HOKEJISTA S ČÍSLEM 68.
5. KŘESTNÍ JMÉNO TENISTKY KVITOVÉ.
6. KOPANÁ JINAK.
7. ZIMNÍ SPORT NA SNĚHU.
8. AKTUÁLNĚ NEJLEPŠÍ ČESKÝ HOKEJISTA V NHL.
9. STOLNÍ TENIS JINAK.
10. BASKETBAL JINAK.

Štěpán Valášek, II. třída

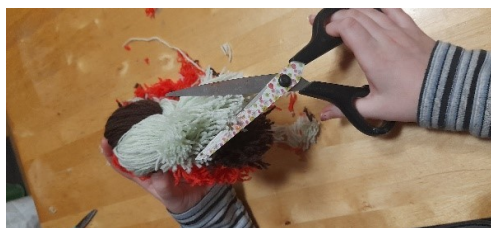

Vyrábíme s Terkou

Ahoj, už jste si toho všimli? Začínají zpívat ptáčci. Asi už brzo skončí zima. Jestli se nudíte, pojďte si jednoho ptáčka vyrobit!!! S tímhle návodem se Vám to určitě podaří.

Terezie Hofmanová, III. třída

ÁMOSŮV ZÁBAVNÍČEK

Pečeme s Domčou

 ŠPALDOVÉ SUŠENKY

ingredience: 250g másla + 250g sádla
100-150g ořechů
sáček skořice
150-250g cukru
400g hl. špaldové mouky
350g dalšího druhu mouky
(ovesná, pohanková)

2 vejce
1čj prášek do pečiva

k dochucení: kakao, chili,
brandule, kypřidlo

postup: z ingrediencí vypracujeme
těsto, tvoříme kuličky a na ple-
něchu smáčkneme vidličkou
do tvaru kulaté sušenky. pečeme
15 min. při 160°C.

Dominika Gregorová, III. třída

Internet s Melisou

BEZPEČÍ NA INTERNETU

Mysleli jste si, že umíte s internetem?

Tady je pět tipů, jak být obezřetný:

1. nevhodný obsah nahlas, případně sablokuj.

2. vytvoř si silné heslo.

3. chraň své tajemství

4. osobní údaje jsou sakra

5. Než budeš něco sdílet promysli si to

Melisa Gjocaj, III. třída

Velikonoční komiks s úkoly

ÁMOSŮV ZÁBAVNÍČEK

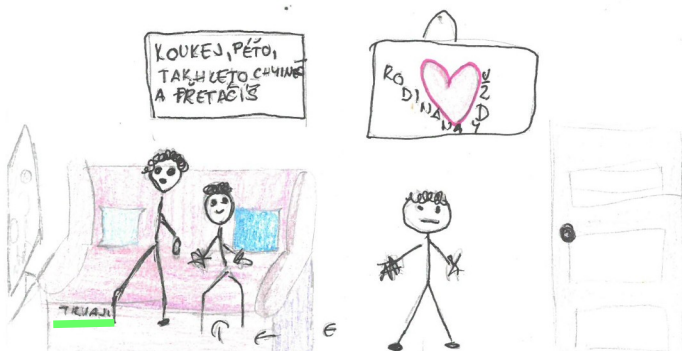
VELIKONOČNÍ POVIČÁNÍ

1

Á SAKRA ZÍTRA JSOU VELIKONOCE, A JA' NEMÁM POPLÁZKU, NIC! TO VŠECHO, NESTIHNU SEHNAT, TO JE ČERNÝ. JEDINĚ ŽE BYCH SI JI UPLETL, SO TO JE NÁPÁP ?!

3

TATI JAK SE PLETE POPLÁZKA OOOOO DÍKY TATI ZACHRANIL JSI MĚ NA LETOŠM VELIKONOCE | OOU JEA |

2

JOO NÁŠEL JSEM JE, DOKONCE I ŠUŽKY, TĚD JENOM JAK SE TO PLETE DO HROMADY? WOOZATÁK

01 DEN POZDĚJI DEN VELIKONOC

1

A JDE SE HODOVAT. HAAAAH. UŽ SE TEŠÍM NA BARVENÁ VÁŠIČKA.

5

JSEM TAK UNAVENÝ A ZAS ZÍTRA .TO JE PEKLO

pokračování na straně 19

Velikonoční komiks s úkoly

(pokračování ze strany 18)

1) V komiksu vyhledejte zvýrazněná slova a zapište je na řádky a odpovzte na otázku:

Otázka: _____ ?

Vaše odpověď: _____

2) Vylušti křížovku.

Tajenka: typické velikonoční zvíře

1. Maminka tvojí maminky.
2. Plastová láhev nespisovně.
3. Co má beran na hlavě?
4. Zamkni si pusku na
5. 60 s je
6. Ledový měsíc.
7. Zatloukají se tím hřebíky.

1.							
2.							
3.							
4.							
5.							
6.							
7.							

Anna Balátová a Beata Magdalíková, V. třída

S Y S Z D O B E N Í
 X E L É O Z T Ž Á L
 T Ž A O K T Á Ř U K
 Ý A D Č G Ú Í Š F Č
 U A K Z Á L M O P Z
 Á Á O K O Š Í K A Ú
 T L S A S Ě Ď J H V
 L W T B J Ó Í Č C A
 K Ý I R Ú C Z N É I
 Á F Á V A J Í Č K A

- (?) VAJÍČKA
- (?) KOŠÍK
- (?) ZAJÍC
- (?) POMLÁZKA
- (?) SLADKOSTI
- (?) VRBA
- (?) ZDOBENÍ
- (?) KUŘÁTKO

Osmisměrka

Vybarvi

Vtip

Ámosův list – vychází čtvrtletně, vydává ZŠ Želešice
 Redakční rada: Mgr. Jana Cacková, Mgr. Iveta Schimmerová, Mgr. Michal Špirit, Kamila Fialková, Lucie Gregorová (VII. třída), Adéla Remerová (VI. třída), Anna Balátová, Beata Magdalíková, Elena Fialková (V. třída), Barbora Babáková, Jindřich Kácal, Chanelle Matos de Silva, David Remer (IV. třída), Melisa Gjočaj, Dominika Gregorová, Terezie Hofmanová (III. třída), Matteo Šrámek, Štěpán Valášek (II. třída)
 Termíny uzávěrek čísel X. ročníku: 13. 1., 10. 3., 15. 5.
 Kontakt: amos@skolazelesice.cz